

(המשך מעמוד 23)

להילחם. "אין אפשרות" אמרים המפקדים, "אולי עוד כמה ימים" נשארו איתם יומיים. שמענו סיפורים עצובים על חברים שנפלו. אחר כך חזרנו לצפון כדי למסור במערכת את התמונות שהסתיק רמי לצלם.

אחרי 24 שעות של שהייה בצפון לא יכול היה רמי להמתין עוד. "חסרי רים להם אנשים שם למטה" אמר. תחילתה לה ייסס לרדת משום ששמע כי אחיו

הבכור משרת בחזית הצפון. אבל מרגע שנודע לו כי האה מסרת ביחידה עורפית לא חשב פעמיים. אמו עוד הספיקה לתת לו את הדיסקית ששכח בבית הסעם הראשונה. לא סיפרנו לה שלא גוייסנו עוד. 'רדנו לדרום והצטרפנו ליחידה בה שירת רמי בתקופת שירותו הסדיר. ביום הראשון, ה-14 באוגוסט, היה סיכוי שנראה את המילוחמה מקרוב. היחידה תיתה צריכה להצטרף לאחד הקרבות בגיורח המרכזית, אבל ברגע האחרון בוטלה התוכנית.

רמי קפץ סנימה, התניע וראה זה פלא: הנגמ"ש תקף. "יש! יש! צעק רמי כשהסיע את הנגמ"ש אל חפלוונה. כולם עמדו פטרליסה. "נו, הבר'ה, לע"בוד! בלי שאלות!" הוא טוקד. "קיבלנו במתנה נגמ"ש, אז תזונו כברו" ומיד החל לעבוד בהרכבת המיקלעים, בהטענת תחמושת, בניקוי, שיסוף והכנת הנגמ"ש לקרב.

עוד באותו יום יצא רמי בנגמ"ש לא"טוף ניפגעים משדה הקרב שניטש ליד "החזה הסיניתי". אינו חושש ממאום. עם המצלמה הוא הולך ושב מתחנת האיסוף לשטח הקרבות, אוסף פצועים ומובילים במהירות למקום העזרה הרפואית. מאור חר בלילה חזר עייף, מאובק, עיניו אדומות. "בבוקר יוצאים" לוחש אחד החברים. "אני יודע", משיב לו רמי, "עכשיו

תנו ליסוף" הלך ליסוף, אבל לא לפני שסען גליל תמונות חדש במצלמה. יום שני בבוקר. עולים על הנגמ"שים. עד לתווה רמי מצלם וצוחק. "אני הולך לעבור את התעלה" הוא מכריז. "הבטחתי להביא תמונות מהצד השני".

טור חשיריון יוצא לדרך. הנגמ"שים נצמדים לסלוגת הסנקים חשייכת לגדר. רסי ניצב ליד המיקלע בנגמ"ש, המיר, בוטח, שופע חיוכים גם במצבים הקשים ביותר. "רמי, תן תמונה!" צועקים לעברו מכל צד. והוא מצלם ללא הרף, הכל. דיוקנות, טנקים, מטוסים צוללים, התפר צרות פגז בקירבתו, חלל מצרי, פצועים. הכל. וסתאום אנהנו בתוך הקרב.

שיריון נלחם בשיריון. פגזים מתעופפים בשריקה. שרוקות של סחד לפני רעם ההתפוצצות. אי אפשר לדעת מאיפה ינחת פגז. מקבלים סקודה להיצמד לתלולית חול בשטח הדיונות. בינתיים היחידה שלנו מחוץ לקו האש הראשון. אנהנו צריכים להמתין עד שהסנקים יגמרו לשטוף את המיתחם לפני שתבוא ההסתערות.

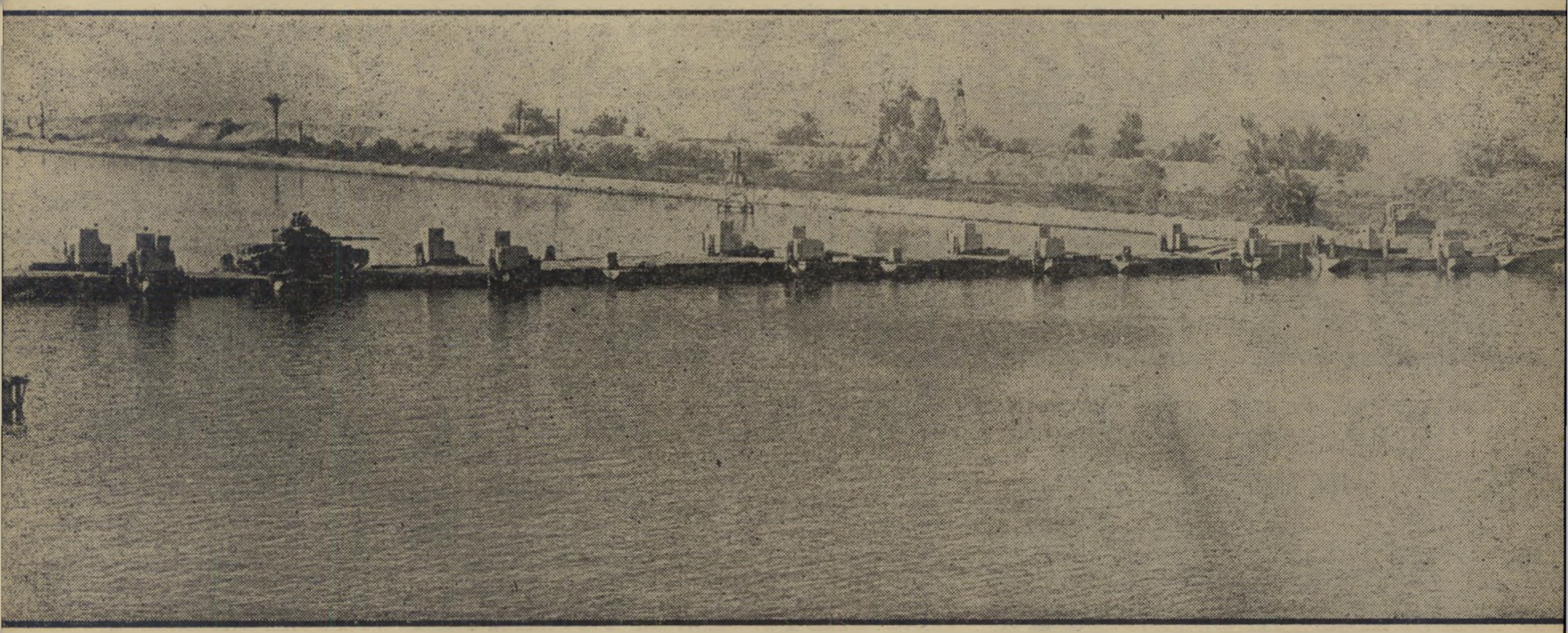
לירות

ולצלם!

אבל אי אפשר לנוח. קצין תצפית קדמי של האוייב כנראה גילה אותנו.

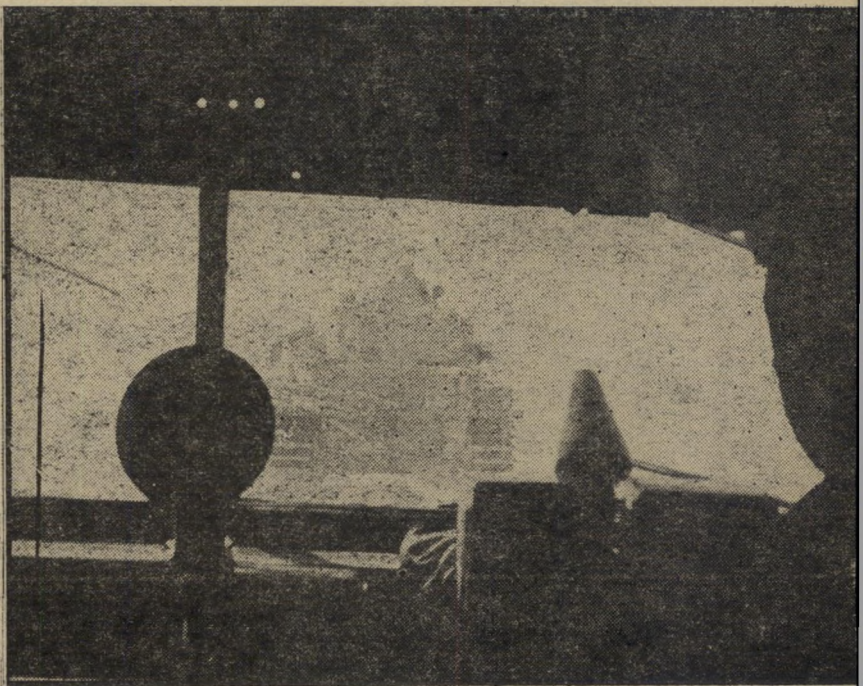
אנחנו מסתעלים. רמי עדיין בנגמ"ש מאזור. אינו מרשה להשתתף בקרב. מאחורי הסנקים העטים על "החזה הסיניתי" מסתהרים הנגמ"שים את האזור מיחידות ח"ר מצריות. הכוח נתקל בחומת אש עזה. מספר טנקים שלנו נסגעים. המפקד סוקד לסנת מעט להתארגנות עד לתקיפה

הגשר אל ראשי הגשר

סנק (משמאל) דוהר על גשר הדוב"רות הראשון שהוקם על התעלה, אל ראשי הגשר בגדה המערבית. מימין נראית הגדה המערבית, המיצרית של התעלה.

שלאורכה מיתמרים דקלים ועצים אחרים. בתמונה ניתן להבחין גם במיגדל תצפית שהקימו המצרים, ממנו יכלו לצפות על הנעשה מאחורי הסוללה שהוקמה בגדה המזרחית. תמונה זו צולמה בידי רמי הלפרין באחת השעות הבודדות של השקט ליד הגשר.

מבעד לחלון

של כלי רכב משוריין, צילם רמי את אחד הטנקים של יחידתו בדרך אל הקרב. את רוב התמונות שלו צילם רמי בהפסקות שבין קרב לקרב, תוך כדי החלפת שרשרות במיקלע של הנגמ"ש.

האוייב גופתו של איש שיריון מצרי בחולות סיני כפי שצולמה על ידי רמי מעל הנגמ"ש בו לחם. היתה זו הגופה היחידה אותה צילם. את מרבית צילומיו הקדיש דווקא להבעות האנשים בקרב, ניסה לקלוט את הרגשותיהם הבהותיהם.